

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/193/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814202143
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814202143.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zastúpený JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom, so sídlom J. K. XXXX/X, XXX XX W. G., proti žalovanej: Bc. Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. č. XXX, t.č. XXX XX U. č. XXX, v konaní o návrhu žalovanej na obnovu konania, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/36/2014-56 zo dňa 06. marca 2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/36/2014-94 zo dňa 01. marca 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu **100 %.**

Návrh žalovanej **n a** predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd v I. výroku zamietol návrh na obnovu konania a v II. výroku uložil žalovanej (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označenej ako navrhovateľka) povinnosť nahradiť žalobcovi (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označenom ako odporca) trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 167,74 eur k jeho rukám, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 28.03.2014 žalovaná (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označenej ako navrhovateľka) žiadala, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 8C/155/2010. Dôvodom na podanie návrhu bola skutočnosť, že v konaní nebola riadne právne zastúpená a tak bola bezmocná voči jednostrannému a neobjektívnemu presvedčeniu sudcu o pravde navrhovateľa, pričom nebral do úvahy ani to, že uviedla, že je spotrebiteľ, čo nevedela a nemohla pri nepridelení advokáta sama riadne obhájiť. Okrem toho súdny proces v súdnej sieni trval celkom iba jedno pojednávanie, teda aj priestor na dokazovanie a možnosť preukázania veci v jej prospech nebol daný. Samotné rozhodnutie okresného súdu je tiež v rozpore s rozhodnutím Súdného dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, a to rozsudkom Súdného dvora ES zo dňa 14.06.2012 vo veci C-618/10 BancoEspañoldecredito SA proti JOAQUIN SalderonSamino - zmluvná pokuta, rozsudkom Súdného dvora EÚ zo dňa 21.03.2013 vo veci C92/11 RWE Vertrieb AG - nekalá obchodná praktika a rozsudkom ESD C-429/05 Godard - rozsudok vystihuje podstatu spotrebiteľského vzťahu. S poukazom na ustanovenie § 228 ods. 1, § 230 ods. 1, 2 a 3 a § 234 ods. 1 a 2 O. s. p., okresný súd zamietol návrh na obnovu konania ako oneskorene podaný a nedôvodný, nakoľko žalovaná (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označenej ako navrhovateľka) podala návrh dňa 28.03.2014 a uviedla, že o dôvodoch pre podanie návrhu sa dozvedela v právnom poradenstve Asociácie užívateľov služieb, n.o., Banská Bystrica, pričom neuviedla dátum. Súd uvádzané dôvody podania návrhu vyhodnotil tak, že aj keď

uviedla, že o skutočnostiach, ktoré uvádza ako dôvod obnovy sa dozvedela v právnom poradenstve Asociácie užívateľov služieb, n.o., Banská Bystrica, tak čo sa týka uvedených rozsudkov ESD, súd poukazuje na to, že 3-mesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania začína plynúť 21. dňom od zverejnenia rozhodnutia, čo nie je naplnené ani pri jednom z jej uvádzaných rozsudkov. Čo sa týka ostatných uvádzaných dôvodov, okresný súd uviedol, že mala a aj bola povinná vyvíjať potrebnú snahu na ochranu svojich práv najneskôr v čase uplynutia lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 8C/155/2010, pričom jej odvolacími dôvodmi by sa zaoberal odvolací súd. Naopak, v pôvodnom konaní bola pasívna, nevyužila možnosť podať opravný prostriedok. Pritom je vždy na účastníkovi občianskeho súdneho konania, aby dbal o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti a že bude konať na obranu svojich práv. V závere okresný súd uviedol, že žalovaná (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označenej ako navrhovateľka) v čase pôvodného konania mala ukončené vysokoškolské vzdelanie I. stupňa v odbore právo. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p..

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedla v ňom, že súd na základe nesprávneho vyhodnotenia nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko tvrdenia súdu, že o dôvodoch na podanie návrhu na obnovu konania, o ktorej sa dozvedela v právnom poradenstve, pričom neuviedla dátum, sa nezakladajú na pravde. V návrhu na obnovu konania totiž uviedla, že o dôvodoch podania návrhu sa dozvedela pri prejednávaní podobnej veci v občianskom združení na ochranu spotrebiteľa najskôr dňa 03.01.2014, kedy bola na konzultácii. Ďalej uviedla, že ukončenie I. stupňa v odbore právo neznamena, že spotrebiteľ má vedomosti a schopnosti účinne sa brániť voči dvom profesionálnym, ktorí majú niekoľkoročnú prax. Nemožno ukončenie I. stupňa v odbore právo považovať ako kvalifikovanú obhajobu svojich práv. Sudca, ak nebola právne zastúpená, mal aj poučovaciu povinnosť, čo zjavne zanedbal, nakoľko zle právne vyhodnotil nielen jej postavenie, ale aj predmet sporu, o čom svedčí skutočnosť, že sa vôbec nezaoberal ustanoveniami zmluvy o pripojení, dohody o zmene zmluvy o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení. Taktiež sa nezaoberal skutočnosťou, že dodatok k zmluve o pripojení bol napísaný malým písmom, čo je v rozpore s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie č.k. P/0126/07/09 zo dňa 03.06.2009. Zdôraznila, že v čase pôvodného konania mala vážne existenčné aj zdravotné problémy, a to jej bránilo vecou sa zaoberať, pričom o tejto možnosti sa dozvedela až 03.01.2014, keď zistila, že ako spotrebiteľka mohla byť v spore úspešná vo väčšej miere, ak by sa vecou riadne zaoberal súd, predovšetkým zmluvnou pokutou a jednostrannej zmeny v prospech dodávateľa a v neprospech spotrebiteľa. Navyše návrh na obnovu konania podala v zákonnej lehote, nakoľko 3-mesačná lehota začala plynúť dňom 03.01.2014, kedy sa dozvedela, že ako spotrebiteľka mohla byť v spore úspešná vo väčšej miere a táto lehota uplynula dňa 03.04.2014. Návrh na obnovu konania podala dňa 27.03.2014, t.j. návrh bol podaný v stanovenej 3-mesačnej subjektívnej lehote. Názor odporcu, že 3-mesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania začína plynúť 21. dňom od zverejnenia rozhodnutia v Úradnom vestníku EÚ, pretože týmto dňom začína byť záväzná pre každú fyzickú i právnickú osobu, je irelevantný. Ďalej v odvolaní uviedla, že odporca/dodávateľ opätovne vyvíja tlak na súd a snaží sa pokračovať v protiprávnom stave, ktorý je v rozpore nielen s vnútroštátnym, ale aj unijným právom. Vzhľadom k tomu, že ide o vec týkajúcu sa ochrany spotrebiteľa v súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Námestovo č.k. 8C/155/2010-70 a 8C/155/2010-113, poznamenala, že okresný súd sa nesprávnym výkladom európskeho práva stal fakticky nezákonným súdom. Na podporu svojich tvrdení poukázala na vyjadrenia sudcu JUDr. Petra Straku zo dňa 13.11.2012 (www.najpravo.sk). Na základe vyššie uvedeného má za to, že v konaní na okresnom súde došlo k vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súd v odôvodnení uznesenia vôbec neuviedol, ako sa vysporiadal s judikatúrou a právom ES. Preto žiadala, aby krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.06.2015 žiadala predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru EÚ v znení: Či sa môže čl. 38 Zmluvy o založení ES v súvislosti s čl. 47 Charty základných práv EÚ a čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať v neprospech spotrebiteľa? Je judikát NS ČR 23 Cdo/1207/2009 v súlade s judikatúrou Európskej únie? Má sa vykladať čl. 38 v súvislosti s čl. 47 Charty základných práv EÚ, že subjektívna lehota na podanie opravného prostriedku, pri použití judikatúry Súdného dvora EÚ začína plynúť 21. dňom po ich zverejnení v Úradnom vestníku EÚ a končí uplynutím subjektívnej lehoty 3 mesiacov? Má sa vykladať, že judikatúra je uplynutím subjektívnych lehôt neúčinná a nemôže zakladať právo na účinný opravný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces?

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označenom ako odporca), ktorý uviedol, že v prvom rade poukazuje na nesprávne označenie účastníkov konania tak v uznesení okresného súdu, ako aj v odvolaní a predložení prejudiciálnej otázky. Jedná sa o formulárnu vadu - zrejmu nesprávnosť, ktorá má iba technickú povahu, preto žiadal, aby súd v zmysle ustanovenia § 164 a § 167 ods. 2 O. s. p. vydal opravné uznesenie k uzneseniu okresného súdu, ktorým uvedený nedostatok odstráni. V ďalšom uviedol, že uznesenie okresného súdu považuje za správne. Žiadne dôvody na povolenie obnovy konania v tejto veci neexistovali a ani neexistujú. Okresný súd správne poukázal na to, že pokiaľ ide o dôvody podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. e) O. s. p., tak návrh na obnovu konania bol podaný po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej lehoty. Rozsudok okresného súdu nie je taktiež v rozpore s právom a rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ, nakoľko do dnešného dňa neexistuje (nie je známe) žiadne rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, ktoré by sa zmluvnou pokutou v spotrebiteľských vzťahoch zaoberalo. Rozsudok aj preto nemôže byť v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Rovnako okresný súd podľa jeho názoru zaujatý nie je a rozhodne nie je dôvod na zmenu súdu z dôvodu zmeny trvalého pobytu odporkyne/navrhovateľky, nakoľko podľa ustanovenia § 11 ods. 1 O. s. p. sa príslušnosť určuje podľa okolností, ktoré sú v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia. V závere sa vyjadril k predloženiu prejudiciálnej otázky a uviedol, že podľa jeho názoru, otázky formulované odporkyňou - navrhovateľkou nie je dôvod predkladať Súdnemu dvoru EÚ, pretože nejde o otázky, ktoré by bolo potrebné riešiť, pretože právo (nielen európske) nie je možné vykladať inak, ako jednotne je nesporné, judikát NS SR 23 Cdo/120/2009 nie je potrebné posudzovať lebo sa nejedná o akt EÚ a posúdenie plynutia lehoty účinnosti rozhodnutí publikovaných v Úradnom vestníku EÚ akokoľvek inak, ako to nesporne vyplýva zo znenia čl. 297 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, by bolo v rozpore s jeho základným účelom a zároveň by sa vytvoril stav totálnej právnej neistoty. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal, aby krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu, nevyhovel návrhu odporkyne/navrhovateľky na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ a uložil odporkyni/navrhovateľke povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 C. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C. s. p.) uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 C. s. p., ako vecne správne.

6. Odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Súd prvej inštancie vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. v spojení s ustanovením § 234 ods. 2 C. s. p.. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

8. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

9. Odvolací súd konštatuje, že bolo žiaduce opraviť označenie účastníkov konania, keďže v návrhu na obnovu konania treba označovať účastníkov konania podľa ich procesného postavenia v pôvodnom konaní (uvedené je zrejme z rozhodnutia NS SR sp.zn. 3Cdo/98/2011), ktorý nedostatok však nemá na samotné rozhodnutie podstatný význam, keďže z výrokovej časti rozhodnutia je zrejme, že „súd návrh na obnovu konania zamietá“.

10. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie, alebo odvolacieho súdu z taxatívne stanovených dôvodov. Objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré zákon pre podanie návrhu na obnovu konania stanovuje zákon. Ide o kombináciu dvoch lehôt, a to subjektívnej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, kedy sa žalobca obnovy dozvedel o dôvode obnovy konania a objektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napadnutého rozhodnutia. Trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, čo znamená, že najneskorší moment možnosti uplatniť návrh na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti obnovou napadnutého rozhodnutia so zákonom taxatívne stanovenými výnimkami. Ide o zákonné lehoty, ktoré nie je možné predĺžiť, pričom nie je prípustné ani navrátenie lehoty.

11. Obnova konania aj podľa odvolacieho súdu ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou trestného činu sudcu) bol pôvodne zameraný výlučne na nápravu rozhodnutí, ktoré sa týkali skutkových okolností danej veci. Teda výlučne len otázky dokazovania. A až následne došlo nesystematicky k rozšíreniu dôvodov aj o dôvody uvedené v ustanovení § 228 ods. 1 písm. d) a e) O. s. p., účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (vo vzťahu k orgánom Európskych spoločností). Odvolací súd poznamenáva, že legislatíva Českej republiky takýto dôvod na obnovu konania v procesnej rovine nepozná. Napriek uvedenému rozšíreniu, možnosť obnovy konania aj z uvedených dôvodov sa však týka len tých konkrétnych vecí, v ktorých orgány EÚ rozhodli. V žiadnom prípade nemôže ísť o rozhodnutie vydané uvedenými orgánmi v inej veci, hoci inak tieto rozhodnutia môžu byť zovšeobecňované ako judikatúra uvedených orgánov EÚ. Z uvedených dôvodov má odvolací súd za to, že jednoznačne pre počítanie lehoty je rozhodujúca subjektívna lehota vo vzťahu ku konkrétnemu rozhodnutiu, o ktorom uvedené orgány EÚ rozhodli a nie lehota týkajúca sa iného rozhodnutia (bez vzťahu k rozhodnutiu, ktorého obnova sa navrhuje) orgánov EÚ, hoci ide aj o rozhodnutia (judikatúru EÚ), ktoré sa budú v budúcnosti zovšeobecňovať.

12. Odvolaciu námietku žalovanej ohľadne skutočností, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v pôvodnom konaní, keďže podľa § 30 O. s. p., u účastníka, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca, ale poverený zamestnanec súdu, zástupcu z radov advokátov, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Daný návrh bol zamietnutý z dôvodu oneskorenosti. Zo spisového materiálu je zrejmé, že v tomto konaní (č. I. 31) bola riadne poučená v zmysle ustanovenia § 30 O. s. p., účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, podľa ktorého účastník, ktorý požiada o ustanovenie advokáta, a u ktorého sú predpoklady o oslobodenie od súdnych poplatkov, súd odkáže na centrum právnej pomoci. Túto možnosť nevyužila.

13. V danej veci je potrebné uviesť, že v prípade, ak bol návrh na obnovu konania zamietnutý preto, že je zrejme oneskorený, nemá súd prvej inštancie, ako ani odvolací súd povinnosť nariaďovať pojednávanie.

14. K zverejňovaniu rozhodnutí Súdneho dvora EÚ odvolací súd konštatuje, že podľa čl. 297 ods. 1 (veta tretia) Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozhodnutia zverejňujú v Úradnom vestníku EÚ a nadobúdajú účinnosť aj voči fyzickým osobám dňom, ktorý je v nich stanovený, alebo ak takto deň nie je stanovený, 20-tým dňom po ich uverejnení. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva záver, že súdy členského štátu sú povinné preskúmať svoje právoplatné rozhodnutia, avšak len vzhľadom na neskôr vydané prejudiciálne rozhodnutia Súdneho dvora, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky, a to ak vnútroštátne právo umožňuje preskúmanie konečného rozhodnutia z dôvodu, že rozhodnutie vychádzalo s ohľadom na neskoršie rozhodnutie Súdneho dvora z nesprávneho výkladu práva únie a bolo vyhlásené bez toho, aby bola Súdnemu dvoru položená prejudiciálna otázka, ak dotknutá osoba podá návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia ihneď potom, ako sa dozvedela o rozhodnutí Súdneho dvora a ak novým rozhodnutím nie sú dotknuté záujmy tretích strán (rozhodnutie Súdneho dvora C-2/06 vo veci Kempter, 12.02.2008, Zb. S.I-411, body 38 a 39). Vychádzajúc zo zásady „res iudicata“, ako zásady právnej istoty, je preto možné zasahovať do právoplatných a vykonateľných rozhodnutí a tieto preskúmať, prípadne zrušiť, len ak sú nezlučiteľné s právom únie, a to vtedy, ak sa vyčerpali všetky dostupné opravné prostriedky, alebo ak uplynuli lehoty, ktoré sú pre ich podanie stanovené (C-224/01, 30.09.2003 vo veci Köbler, Zb. S.I-10239, bod 36 a 38). Ak teda rozhodnutia ESD, na ktoré odkazuje odvolateľka, boli zverejnené v Úradnom vestníku EÚ a aj na internete, sú tieto rozhodnutia záväzné pre Slovenskú republiku od momentu, kedy sa Slovenská republika stala členským štátom EÚ, teda od 01.05.2004. Z uvedeného je teda zrejmé, že sa nejedná o žiadnu novú skutočnosť, o ktorej sa mala odvolateľka dozvedieť pred samotným podaním svojho návrhu. Zásada právnej istoty účastníkov nemôže byť podriadená zásade legitímneho očakávania toho účastníka, ktorý návrh na obnovu konania podal, pretože by sa dostala do rozporu so zásadou legitímneho očakávania toho účastníka, ktorý bol v prvostupňovom konaní na základe prvostupňového konania úspešným účastníkom konania.

15. Na základe vyššie uvedeného potom aj podľa názoru odvolacieho súdu nebola splnená zákonná podmienka pre podanie návrhu na obnovu konania, keďže nebola dodržaná subjektívna lehota, ktorá je pre podanie návrhu potrebná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie návrh na obnovu konania zamietol ako návrh podaný oneskorene, pričom obnova konania nie je prípustná a zároveň odvolací súd potvrdil výrok súdu prvej inštancie, vrátane výroku o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť.

16. Odvolací súd návrh žalovanej na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie zamietol, vychádzajúc z právneho poriadku SR a judikatúry ESD - vec 283/81 CILFIT) v podmienkach prejednávanej veci zaujal názor, že odvolací súd nemá v tomto prípade povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku, keďže sa nejedná o prípad obligatórneho konania o predbežnej otázke, t.j. súd rozhodujúci v poslednom stupni, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok a nejde ani o posúdenie platnosti práva Únie.

17. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)